

د طالبانو بياراتگ

د خلکو اندېښنې، رازونه او حقيقتونه

مؤلف: مولوي غلام الله عمرو



Ketabton.com

فهرست

- 5..... له باغونو تر وزارتونو؛ د طالبانو پېژندگلوي او بيارا خرگندېدل
- 6..... تېر به هېر کړو؛ بدو پسي به اوبه توی کړو
- 8..... د طالبانو حيرانونکی منظر
- 9..... موږ همدا نه غوښتل؟
- 10..... اوس به څه کيږي؟
- 11..... امريکا ماته شول او که په خپله خوښه ووتل؟
- 13..... امريکا په افغانستان کي پريوه وخت درې ماتي و خوږې
- 14..... ويتنام او افغانستان؛ د يوې ډرامې دوه ځلي تکرار
- 15..... دا هغه طالبان نه دي
- 16..... يو څو نوري اړيني خبري
- 16..... طالبان بې وفا نه دي؛ تر مرگه ملگري کوي
- 16..... طالبان ظالمان نه دي
- 16..... تاسو او دين دواړو ته به طالبان عزت و بخښي
- 17..... راتلونکي کي به څه کيږي؟
- 17..... ايا طالبان په يوه ورځ وطن جوړ کړي؟
- 17..... عوام و چاته زيان رسوي؟
- 18..... د بيرغ مسئله کوچنۍ نه، ډېره ژوره ده

- 19..... شونده لوی فکر و کړو؟
- 20..... د طالبانو لباس او مقرری
- 22..... شیخ ملا هبة الله حفظه الله ژوندی دی او که یا؟
- 22..... د اسلامي سیاست ځني ځانگړني دي:
- 23..... طالبان او ډیورنډ
- 23..... د ډیورنډ لپاره د لستونې مار څوک دی؟
- 24..... له هیواده څوک او ولې تښتي؟
- 25..... د طالبانو د نظام ریښې کښل څه تاوان لري؟

د کایناتو د مخلوقاتو د رب په نامه په لیکلو شروع کوم

بسم الله الرحمن الرحيم

راتلونکو صفحو کي چې تاسو څه لولی، زه پوره ضمانت کوم، چې حق به وي، زما، ستاسو، ستاسو د کورنيو، د طالبانو د نظام او د افغانستان د راتلونکي په ګټه به وي.

هغه قلم دي مات شي، چې د الله تعالی ناخوښه يا و مخلوقاتو ته زیان رسونکي شیان په لیکل کيږي. ما د خپل رب نه غوښتنه وکړه: "يا الله! که به زه په دې کتاب کي د دين، هیواد يا خلکو په تاوان څه لیکم، نو توفیق یې مه راکوي. امین"

اوس نو که دا کوچنۍ کتاب و تاسو ته ورسېد، نو زما دعا قبوله شوې ده. ماته، ځانته، خپلي کورنۍ ته او دا درانه، ویاړلي، تاریخي افغانستان ته دعا وکړئ. الله سبحانه و تعالی مهربانه دئ، زموږ ځورېدلو، کړېدلو او مظلومو دعا به واورې او وطن به جنت کړي.

زما دي د کایناتو په سپیڅلي رب قسم وي، چې دا کتاب به ستاسو ذهن ارام کړي او زړه ته به مو ډاډ در کړي. په دې شرط که تاسو د ضدیت عینکي له سترګولیري، د عقدي او دښمنی فکر له ذهنه و باسی او زړه مو ورته خالص کړئ.

را به سم ددې لیکنې اصلي هدف ته، دا لیکنه مي ددې څو موخو په نیت وکړل؛ طالبان څوک دي او څنگه راغلل؟ د چا خبره به مني؟ په چا پوري به اړه لري او دې ته ورته زموږ د افغانانو نوري ډېري اندېښنې او خبرې.

د کتاب پاڼه و اووئ، مخته لارښئ او ستونزي مو حل کړای

په اسلامي مینه

مولوي غلام الله عمرو

چهارشنبه ۱۰/سنبله/۱۴۰۰

۱/سپتمبر/۲۰۲۱

له باغونو تر وزارتونو؛ د طالبانو پيژندگلوي او بيارا څرگندېدل

له کله نه چې د حکومت په شروع کې د افغانستان په ځينو سيمو کې خال خال ټک اوږېدل کېدې، نو افغان حکومت او امریکا د طالب شتون و منی او دا يې وويل، چې طالبان پيدا شوي.

مورته ويل کېدل، چې طالبان پنجاپيان دي، د پاکستان په لمسون هر کار کوي، دوست او دښمن نه پيژني؛ خلک د خټ لخوا حلالوي، و مکتب ته د تلونکو نجونو پر مخ تېزاب پاشي او د موچي په تار انسانان پر خټه غوټ پرې کوي.

وروسته معلومه شول، چې دا وحشونه د استخباراتو او امریکایانو کار وو، غوښتل يې خلک او عسکر د طالبانو په مقابل کې احساساتيان کړي، خو دوی دې کې بريالي نه شول، ځکه طالبان د اولس له منځه را پورته شوي وه، طالبان د داغه ښار خلک وه. ټوله ورځ به يې دوکان کوی يا به يې کوم دفتر کې دنده اجرا کول ترڅنگ به يې د طالبانو ملگری وو او د امریکا په مقابل کې به يې جهاد کوی. دا خبره هغه وخت نوره هم ښه واضع او روښانه شول، چې کله طالبانو بيا ځلي افغانستان ونيوی، نو مور په خپلو سترگو خپل کلیوال، د بازار دوکانداران او قريبان د طالبانو په منع کې وليدل. ايا زما ملگری زما د خور پر مخ تېزاب پاشي او که زما ورورد موچي په تار حلالوي؟

امریکایانو د افغان حکومت سره يوه ناکامه پالیسي جوړه کړل؛ د خلکو پر کورونو به ور اوښتل، افغانه مېرمن او خاوند به په خواږه خوب بیده وه د توپک په شپېلې به يې را وینس کړل، زما د خور، مور او لور د کالو په بکسونو کې به گرځېدل، ږیره لرونکي به يې له ځمکې ورک کړل، خلک به يې ريگو کې ژوندي خښ کړل، مدرسې يې بدنام کړې، پر هر کونج به يې تلابنی کولې او، او...

مونږه به يې پنجاپيان بللو، خونن مونږه په خپل هیواد کې ناست یاستو، خو دوی پاکستان کې پناه اخیستي. عجب نه ده؟

د خلکو احساسات نور را و پارېدل، خلکو نور هم د طالبانو لاس نيوی شروع کا. داسي مېرمني وې، چې خاوند به يې بايللی وو، اوس به يې و خپل ۱۲ کلن زوی ته د پلار د بهادری او د ظالمانو د بې رحمی کیسې کولې، ترڅو زوی يې د امریکا او د هغوی له پلویانو څخه خپل غچ واخلي. داسي ميندي به وې درې زامن به يې بايللي وه څلورم زوی به يې واستاوه، داسي ۷۰ کلن بوداگان به وه، چې په رېږدېدلو لاسو به يې د زوی و اولادو ته نفقه گټل، خو ځوان مست زوی به يې جهاد ته لېږه.

له بلي خوا امریکا په لوی لاس د حکومت سپي او خاين چارواکي په فساد روږد کړل، بې حسابه پیسې به يې ورکولې، ادارو کي رشوت، فساد، فحشاء او هرڅه اوج ته ورسېدل.

امریکا پر نړیوالي ټولني د مرستي ږغ وکړ، هغوی هم په بې غمه زړه و افغانانو ته خپل مرستي شروع کړې، زیاته برخه يې بیرته امریکایانو ایستل، هغه پاته پیسو باندي به لږ انکشافی کارونه کېدل او نوري پیسې به د فحشا لپاره کارول کېدې. ښه بېلگه يې خارجي مؤسسات وه، چې په هغو کي د ۴۰ سلنه ښځینه کارمندانو شتون خامخا شرط وو. دا ټولې ناغېرې، بې غوری، ناکامه پلانونه سره راجمع شول او خلک يې دې ته تشویق کړل، چې نور هم و طالبانو ته غېږه خلاص کړي. د خلکو مینه موږ په ښارونو کي ولیدل، چې د طالبانو په راتگ سره خلکو جشنونه لمانځل.

تېر به هېر کړو؛ بدو پسي به اوبه توی کړو

راسه، یو ښایسته، ارامه زنده گي جوړه کړو، زموږ یکي یو خدای بیخي مهربانه دئ، دا وطن به هم جوړ شي، دا خلک به هم ټول سم شي. که زه له تا، ته له ما او څوک له چا، یو له هغه بل نه گيلې وکا، نو وطن به څوک جوړ کا؟
 راسه! غاړه راکه، معافي به یو و بل ته وکړو. کومه انرژي چې اوس پر انتقاد او نیوکو مصرفه وو، دا به د هیواد لپاره مصرف کړو.

طالبان څنگه خلک دي؟

طالبان عجب ځانگړني لري؛ داسي ځانگړني، چي اوس وخت کي دنړۍ په نورو مشرانو، سياسيونو او خلکو کي نه ليدل کيږي، راسي يو څو يې درته ووايم. تاسو يې هم د سراو زړه په سترگو وگورئ، دا ځانگړني سل فيصده پکښي احساسولای شي:

خاکساري: له مشره تر کشره ټولو کي خاکساري ښکاري. مشران ټي ځان پسې شل موتره نه پسې کوي، يوازي يوه موټر کي روان وي هغه هم ضد مرمی نه وي. پر خاورو در سره کښېني او ساده وچه ډوډۍ درسره خوري.

اطاعت: عسکر او قومندانان يې سخت دشمنان وه، د طالبانو ورونه يې ورته وژلي وې، خو چي څنگه يې مشرانو عفو وکړ، نو دوی هم دستي امر و منی، بيا يې له هيڅ کس څخه غچ نه دی اخیستی. حتی هغه عسکر يې هم غېږه کي ونيول، چي و طالب ته به يې شکنجې ورکولې. او تر ټولو زيات بيا ټول د الله اطاعت کوي.

جنگي تاکتيک: امريکا د ټولو مړين بحري ځواکونو، ټانگونو، او طيارو سره رانگا رنگ تاکتيکونه په کار واچول، خودوی له ډېرو ساده تاکتيکونو سه د امريکا په ماته کي کار اخیستی.

سربښندنه او استشهاد: جالبه نه ده، چي څوک دي پر خپل خواږه ځان پوري بم تړي او بيا دي يې چاودي؟ دا بيخي لوی غيرت ته اړتيا لري، تاسي يې په اړه يوازي فکر وکړی. د بدری ۳۱۳ ځواکونو د يوه طالب مرکه مي اورېدل، ويل موږ ټولو دا منلې، که همدا اوس امرو شي، نو موږ ځان پسې بم هم تړو. کله چي اخلاص او سربښندنه د ونډه ډېره سي، نو بيا خامخا يو طالب په يکي يوازي ځان د شلو کسانو سره جنگ کواي شي، ځکه له مرگه نه بېرېږي.

دیني پوهه: مشران يې ټول لوی لوی ديني عالمان او شېخان دي، حتی ساده طالبان يې لا قاريان، حافظان او مولويان دي. د عصري زده کړو ماهرين هم خورا ډېر ورسره دي.

ادب او فرهنگ: ډېر لوی فرهنگيان دي؛ ښه نظم ليکي، ښه شعر وايي، ښه اوازونه يې دي. په راتگ سره يې په زابل او کندهار کي ښه مشاعرې جوړي کړې.

بېره نه لرل: تر خدای تعالیٰ را کښته له هیچا بېره نه لري، هو، هغه څوک به څنگه بېره ولري، چي په ځان پسې بم تړای شي او بیا چا وډنه ورکوی شي. ټول جنگونه یې مخامخ کول او کوي.

له پیسو او موقف سره مینه نه لرل: هیڅ یو یې هم د لوړ موقف شوقی نه دی. که یې اوس د کابل والي ته ووايې، چي ورسه په خوست کي ساده د طالبانو د یو اطاق چوکیدار شه، نو هم هیڅ ستونزه نه لري.

دلاوري: له نه تندي، نه له لوږي او نه هم له دوښمنه بېرېدلي دي. کله چي ښار ته داخل شول، مو ولیدل لڅي پښې وه. د دښتو، غرونو، لوړو او ژورو هیڅ پروا نه لري.

د طالبانو حیرانونکی منظر :

کله چي ښارونو ته داخل شول، نور ب جل شانه ته به پر سجده شول، په زوره زوره به یې ژړل.

د اد خاکساری او د الله سره د مستقیم رابطې یو لوی ثبوت ده.

کله چي شپه کي امریکایان ټول له افغانستانه ووتل، سهار کي ټولو ولایاتو کي مشاعرې او لمانځ غوندي جوړي شوې. د کندهار د والي یو ویډیو ټولنیزو شبکو ته را ښکاره شول، چي تور زاړه بوټونه یې په پښو دي، مخکي تردې، چي خپلي خبري شروع کړي سړيې خپل رب ته پر سجده کښېښود، د رب شکر یې ادا کړ.

جالبه نه ده، مخکنیو به د امریکا، کاناډا، برطانیا څخه مننه

کول، خو طالبان د خپل رب څخه مننه کوي.

نه پوهېږم، چي مورډلا ولي رانده یو، لا ولي خپل رب ته نه تسلیمېږو؟

ايا مور همدا نه غوښتل؟

پخوا به خلکو د نورو هيوادونو د وزيرانو، واليانو او ښاروالانو تصويرونه پر فيسبوک ښکته پورته کول، چي وگوره! زموږ هغې پسې شل موټرونه او سل ساتونکي پسې وي. نور هغه وخت لار، اوس به والي، وزير، ښاروال او نور هر څوک په يو ساده موټر کي سپرېږي.

ويو عادي رياست ته به شل تلابنيانې وي، اوس بغير له تلابنې ورشي.

له والي، ښاروال، او رئيسانو سره به نه پيدا کېدل، بيا به خلکو واسطې کولې، اوس بغير له واسطې ورشي.

د لوړ پوړو چارواکو بچيان به هم په ضر مرمي موټر کي سپرېدل، ددې چارواکو اولادونه به ډېر عادي گرځي.

قانون به قانون وي، قانون جوړونکي او عملي کونکي به هيڅوک قانون نه شي ماتولای. پخوا به قانون تر ټولو وړاندي خپله قانون جوړونکو مات کړ.

د هيواد نورو سيمو ته نه شواي تلای، که به هزاره ولايتونو ته تللو، نو بېرېدلوبه، لارو کي به د غلو بېره هم وه. ختم شول، دا ټول ختم شول. اوس په خپل موټر کي په ټول هيواد کي په بيغمه زړه وگرځي. ښه سم وگرځي. نورو ته زيان مه رسوي، تاسو ته به زيان ونه رسول سي.

دا ټول زموږ خپلي غوښتنې وي، موږ داسي هيواد او داسي چارواکي غوښتل.

اوس به څه کيږي؟

هيڅ به نه کيږي؛

- نور به نه د احمد شاه بابا توهين کيږي او نه به ميرويس نيکه سپک گڼل کيږي.
- نور به دولتي چوکۍ په پيسو نه خرڅيږي.
- نور به موږ پر پښو دريږو.
- که جنوبي ويتنام آزادي نه وای اخيستي، اوس به يې هيواد او هيواد وال غلامان وای.
- عيني که همدا اوس مونږه آزاد شوي نه وای، مونږه به غلامان وای.
- نور به مو کشران هلکان په عزت وي، خوندي به مو هم څوک نه تکليفوي.
- نور به غلا، رشوت، چور او چپاول نه وي.
- نور به زموږ په پرېکړو، داخلي کارونو او ورځني ژوند کي امريکايان او نور لاس نه وهي.
- نور به افغان پاسپورټ ارزښت پيدا کوي.
- نور به د فحشا ټغر ټول وي.
- نور به چارواکي اسلامپال او و اسلامي ارزښتونو ته ژمن خلک وي.
- نور موږ پر ځان بسيا کيږو، د پاکستان او ايران و هرڅه ته به محتاج نه يو.
- نور به دلته په اسلامي روحيه سمبال کدرونه روزل کيږي.

دا شل کاله مو مخکني چارواکي او ډيموکراسي امتحان کړل؛ ستړي ژوند وو. راسی، فقط لس کاله اسلامي نظام او اوسني چارواکي امتحان کړو.

که دوی هم خراب وه، نوزه مو د دوی په وړاندي مبارزه کي ملگري يم. دا زما ستاسو او د الله تعالی سره وعده ده.

امريکا ماته شول او که په خپله خوښه ووتل؟

خلک دوو برخو ته وېشلي؛ خلک وای امريکا ماته شول او خلک وای په خپله خوښه ووتل.

دا موضوع لږ ژور څېړلو ته اړتيا لري. خو لومړی پردې بحث کول پکار دي، چې ايا د امريکا په وړاندې بايد وسله پورته شوې وای او که يا؟

موږ د خپل ژوند په اوږدو کې له ابتداء تر انتها و علماء او ملايانو ته اړتيا لرو. فکر وکاو! مونږه غوږ کې ملا اذان کوي، دا د رسول ﷺ سنت ده. له نابندي ښځې سره نژدېکت حرام ده، خو که هغه ښځه ملا صاحب درته نکاح کړي، نو بيا ستونزه نشته. جنازه مو تر هغو معطل کړې وي، ترسو ملا صاحب را ورسېږي. همداسې نو د ټول ژوند شيونه درواله.

کله چې امريکا پر افغانستان حمله وکړل، نو علماء په اتفاق سره د جهاد اعلان وکړ. د نړۍ په ځينو هيوادو کې د علماء ټولنو وويل، چې افغانستان کې جهاد روا نه ده، خو هيچا هم و دې ته وه نه کتلی، چې زمونږ خویندې بې عزته کېږي، ځوانان وژل کېږي، د شپې دوې بجې مو کورته امريکايي عسکر د توپکونو سره راځي، ښځو کې مونږ نارينه تلابښي کوي، وينې بهيږي، شراب عاميږي، د عيسويت تبليغ کېږي او...

د افغانستان علماء د هيچا پر فتواگانو غوږ و نه نيو، و جهاد ته يې ادا مه ورکوله. شل کاله وروسته دا ورځ راغلل، چې امريکايان مات شول او ووتل او طالبانو خپل سپين بيرغ وړپاوه. امريکا د افغانستان وړانول نه غوښتل، د افغانستان غلامي يې غوښتل.

اوس به راشم د دې تحليل ته چې ايا مونږه هيواد کې امريکا ماته شول او که نه؟

د ماتې ځيني علامې و نښانې شته دي:

لومړی. افغانستان ته د امريکا راتگ يوازي او يوازي د يوې موخي لپاره وه؛ غوښتل يې د همېشه لپاره همداغله پاته شي. افغانان غلام کړي. حتی و حکومت ته يې هم دا ډاډ

ورکړې وو. له حامد کرزي څخه يو خبريال د امريکا پوښتنه کوي، کرزي په ډاډ سره ورته وايي: امريکا هيڅکله افغانستان کي ماته نه خوري؛ امريکا به ۵۰ کاله نور هم همداغله وي. خو امريکا و نه کولای شوای، چې له ښارونو ورها خوا بل ځای و اوسې. ولسوالی ټول له طالبانو سره وې. ډېر لږ وخت يې پر نيم افغانستان حکومت وکړ او روسته يې پلانونه ټول ناکام شول.

دوهم. کله چې کوم هيواد بله هيواد کي ماتيرې، نو و وحشت ته لاس اچوي، په ويتنام کي امريکا، په هند کي انگليسانو او په افغانستان کي روسانو په خپلو اخرو شپو کي وزيات وحشت ته لاس واچاوه. دا ځل هم امريکا همدا کار وکړ. خو خبره نه وه، چې د افغانستان په جغرافيه کي يوازي افغانان جنگ کواي شي، نور څوک نه.

درېيم. له کوم هيواد څخه که اشغالگر هيواد په بریا وځي، نو بيا بايد تشریفات ورته ونيول شي، دا د نړيوالو اړيکو اصول دي او که بغير له تشریفاتو په پټه ووتل، نو شکست يې خورلی ده. د ۲۰۲۱ کال له شروع نه امريکايانو خپله ماته منلې او له افغانستانه يې وتل شروع کړي دي. اول د ښوراو له اډې څخه د شپې په داسي حال کي ووتل، چې د افغانستان برحاله حکومت هم په خبر نه وو. سهار په خبر شول چې زمونږه امريکايي ملگري وتي دي. بيا د کندهار له ميدانه ووتل، بيا د کينگو بيس (ملا صاحب سراي) څخه همداسي ووتل. کوم تشریفات نه دي ورته نيول شوي، په پټه ووتل.

څلورم. د ماتي بل لامل و هغه هيواد ته تاوان رسول دي. کله چې امريکايان له افغانستانه وتل نو د افغانانو شتمني يې ټول تخريب کړل، اطاقونه، جوړي لاري، او طيارې يې خرابي کړې. ځکه نور يې په جنگ وس نه رسېده، نو مالي تاوان يې راته ورساوه.

پنځم. که طالبان له منځه تللي وای؛ دا به امريکا گټه وای. که طالبان په سوله و کابل ته راغلي وای؛ معنی دا جنگ گټونکی او بايلونکی نه درلود. اوس ساعت چپه و خرڅېدی، طالبان بغير له سولي و کابل ته ورسېدل، چې دا مخامخ د امريکا ماته ده.

شپږم. که امریکا ماته نه وای، نو بیا یې ولي له طالبانو سره نرمی ته غاړه ایښودل او ولي یې دو حه کي توافقنامه امضاء کول؟ دا د ماتي بله لویه نښه وه، ترسو ځان له جنگ او مرگ وژغوري.

اووم. د ۲۰۲۰ د ډیسمبر په میاشت کي لا انجلس ټایمز وویل، امریکا له طالبانو سره لاسلیک وکړ، ترڅو له جنگه ځان و باسي او یوازي افغان ځواکونه و جنگ ته پرېږدي. دا د امریکا لویه ماته وه، چې ځان یې پټ او بل څوک یې جنگ ته ټپل وهل.

امریکا په افغانستان کي پر یوه وخت درې ماتي وخورې

امریکا په شلو کالو کي په افغانستان کي درې ماتي وخورلې؛ هره یوه به یې درته واضح کړو:

لومړۍ ماته

مخامخ یې له طالبانو سره په جنگ کي ماته وخورل، زرگونه عسکر یې ووژل شول او له افغانستانه یې پښې سپکي کړې. دا چې په خپله خوښه ولاړل، دا هم د ماتي یو ډول دی. ځکه جنگ یې ترس او توان پورته شو.

دوهمه ماته

د داسي حکومت بنیاد یې کښېښود، چې ریښې یې له فساد، خیانت او درغلی څخه جوړې وې. او د ټول حکومت تکیه یوازي او یوازي پر امریکا وه، چې د امریکا پایې په افغانستان کي طالبانو و نړولې، پر درواغو ولاړ حکومت هم را و نړېد. حتی په شل کاله جوړ شوی حکومت په ۱۱ ورځي و نړېد. افسوس.

درېیمه ماته

دا ډېره جالبه ماته وه. دا کوچنی درېیم نړیوال جنگ وو. کله چې په ۲۰۰۳ او ۲۰۰۴ کي طالبان رابنکاره شول، نو د امریکا سره یې شاوخوا ۵۰ هیوادونه ملگري راغلل. بغیر له اول او دوهم نړیوالو جنگونو څخه هیڅکله هم په یوه هیواد کي د جنگ لپاره ۵۰ هیوادونه نه دي را جمع شوي. کله چې نورو هیوادونو د امریکا ماته په سترگو ولیدل، نو هغوی مخکي له مخکي شکست ومانه او افغانستان یې پرېښود.

ويتنام او افغانستان: د يوې ډرامې دوه ځلي تکرار

د کندهار پوهنتون استاد او پهنړيوالو اړيکو کي ماسټر ممتاز الدين ممتاز د امريکا ماته په جنوبي ويتنام او افغانستان کي سره پرتله کړې ده، دا پرتله يې د "ويتنام از دين بين فو، تا سايگون" کتاب او د افغانستان و موجوده حالاتو ته په کتلو کړې ده. پرتله داسي ده: يو: له جنوبي ويتنام څخه په تېښته د امريکايانو وتل هغونډه ډېر شرمناکه نه وه، لکه د افغانستان څخه. (مونږه وليدل)

دوه: د سايگون (د جنوبي ويتنام پايتخت) تر سقوط وروسته ويت کنگ د جنوبي ويتنام ټول عسکر تر تبخ تېر کړل، خو په افغانستان کي د هغه برخلاف طالبانو ټولو ته عمومي عفوه اعلان کړل. (دا احسان يې بايد و منل شي)

درې: د شمالي او جنوبي ويتنام تر يو ځای والي وروسته کوم مقاومت شتون نه درلود، مگر دلته ځيني خاين او جاه طلبه عناصر لاهم د مقاومت نارې وهي چي بايد په هر حالت کي محوه سي. (طالبان بايد هغوی ته سبق ورکړي)

څلور: جنوبي ويتنام کي هم وزارتونه او منصوبونه خرڅېدل او تراولسمشره پوري ټولو په غلاوو کي ونډه درلوده. په افغانستان کي هم داسي کېدل.

پنځه: هغه مهال رسنيو د واقعيت خلاف د ويت کنگ پر ضد منفي تبليغات کول او هغوی ئې د چين او شوروي لاسپوڅي بلل او دلته هم د واقعيت خلاف د طالبانو پر ضد منفي تبليغات د مبالغې تر کچي کېدل او د پنجابي پيغورونه ورکول کيږي.

#شپږ: د جنوبي ويتنام اولسمشر په پای کي له يو عالم زرو (طلا) او ډالرو سره و تنبېدی او افغانستان کي هم د ډالرو عيني موضوع پېښه سوه

راسی، حقیقتونه درک کړو، ډانډه قضاوتونه ونه کړو

ایاد هغه جمهوریت لار تعقیب کړو، چي هر څه په پیسو وه، عزت له خاورو سره خاوري وو

دا هغه طالبان نه دي

هر ولايت کي چې به خلک را کښېنستل نو سهار ته به طالبانو درست ښار نيولى وو، ښار کي به ساده، ډيرور، لنگوټې پر سر طالبان گرځېدل. چې د خداى حق ځله ويايو، نو موږ ته دا کلونه کلونه ويل سوي وه، چې طالبان بغير له کومه دليله وژل کوي، زېره او توند خلک دي، رحم نه لري، پښتو يې نه ده زده په پنجابي خبري کوي. نو ځکه په اولو څو ورځو کي ټوله ورځ د دوى پر شا وخوا وگرځېدم، له ليري او نژدې مي و څارل، دا لاندي پايلي ته ورسېدم:

- خلک بېرېدل، چې دا به پنجابيان وي، خو زموږ خپل پښتانه ول.
- وحشي طبيعته او توند به وي، خو د ښار ځوانانو سره يې خنډل؛ غېږي يې ورکولې، ماشومان به هم پر را څرخېدلي ول.
- فاسد چارواکي و تښتېدل، زرگونه عسکريې پرېښودل، خو طالبانو خپل شل کلن دښمن ته عفو وکړل.
- موږ چې ول خلک به نا اميده سي، خو خلکو له دوى څخه لوى اميدونه لرل؛ چا د برق غوښتنه کول، چا د لويو لارو د خلاصولو او چا بيا نور څه غوښتل.
- موږ چې ويل د دوى په راتگ به خاموشي خپره شي، خو خلک يې استقبال ته را وتلل، د هغوى سره يې بيرغ په لاس کي اخيستی وو.
- که به موټر کي ښځي له چا سره وې، نو د شرعي او پښتني حيا په خاطر به يې سترگي کښته کړې.
- دا شل کاله موږ ته ويل سوي وه، چې طالبان د پنجاب ملېشه ده، ښه پيسې ورته را رواني دي، خو دوى ساده غريب خلک وه، له جيب څخه به يې ډوډى را وکښل يا به يې له نانوايي څخه نيم ډوډى واخيست، وچه به يې خورل.

يوه شي ته خاص متوجه سوي يم، تاسو هم متوجه سئ:

د نظام مخالفين اکثره زاړه رشوت خواره، ظالمان يا هم سيکولران او يا له دين څخه ناخبره خلک دي.

يو خو نوري اړيني خبري

دلته غواړم پر يو څو اړينو خبرو باندې بحث وکړم، تاسو يې راسره ولولئ، ښه به پوښی شی. ان شاء الله

طالبان بې وفانه دي؛ تر مرگه ملگري کوي

ايا تاسو ته د غيرتمن ملگري ملگرتيا خوند نه درکوي؟ کله چې روسان مات شول، نو د دوستم، حکمتيار، مسعود، رباني او نورو مشرانو په هيواد کي غوبل جوړ کړ، کله چې طالبان راغلل، نو ټول مشران و تنبټېدل او عسکر يې پرېښودل. کله چې دوهم ځل بيا طالبان راغلل، د هيواد لوړ پوړي ټول و تنبټېدل، خو کشران يې يوازي پرېښودل. حتی د حوزو قومندانانو لاهم خپل عسکر پرېښودل. طالبان داسي نه دي، کله چې يې اول ځل افغانستان پرېښود هم يې خپل ملگري او لارويان نه دي پرېښودلي. طالبانو پر اسلام سختي منگولي بنځي کړي دي، نو ځکه پر وعده وفا کونکي دي. هيڅکله به موږ په بده ورغ پرېږدي.

طالبان ظالمان نه دي

ايا قومندانانو د خلکو اولادونه په زور نه بيول؟ ايا ستاسو څخه يې په کاروبار کي ججه نه اخیستل؟ ايا ستاسي سره ظلم نه کېدی؟ و مو نه ليدل، چې طالبانو څومره خلک معاف کړل. د بنمن يې په امن تر کوره و نه رسوی؟ طالبان د الله تعالی څخه بېرېږي. هيڅکله به ظلم و نه کا.

تاسو او دين دواړو ته به طالبان عزت و بڅبي

ما تصويرونه ليدلي، چې عبدالله عبدالله جماعتونه ورکوي، ما تصويرونه ليدلي، چې د کندهار د ولايتي شورا لوطی او فاسد مشر سيدجان خاکريزوال جماعتونه ورکوي. خو اوس الحمد لله ټول چارواکي د علم څښتنان دي. د عالمانو سره به موږ او زموږ دين دواړه په عزت وي.

راتلونکي کي به څه کيږي؟

ساده خبره ده، هيواد به امن وي، بربنسنا به جوړه شي، فساد به له منځه لاړ شي، خلک به د هيواد هر گوټ ته تلای شي، نوره نړۍ به موږ په رسميت وپېژني او د جنیواد کانفراس منل شوي پیسې به افغانستان ته ورکول شي.

ايا طالبان به يوه ورځ وطن جوړ کړي؟

تاسي چې له طالبانو سه څه غواړی، نو په اوله ورځ يې غواړی؟ ستاسو نه دي په ياد، که به خلکو د حکومت پر بې عدالتی نیوکه وکړل نو ويل به يې د حکومت تر اوسه شل کاله کيږي په کراره به سم شي، منگر د طالبانو سه بيا په اوله ورځ عدالت او انصاف غواړی.

حکومت په هر ولايت کي خپل عسکريوازي پرېښودل منگر طالب خپل عسکر څه کوي. د حکومت د عسکرو سره يې لاسنه وکړل ۱۸ ولايتونه ونيول شول منگر بيا هم حکومت د درواغو وعدې ورکولې چې موږ به هر څه سم کړو، منگر د طالبانو مېړاني او پښتونولي او کلک ايمان ته بيا خلک نه گوري. چې تر کابل ورسېدل، نوزه په دې باوريم، چې خامخا به وطن هم ښه ښايسته کاندې.

عوام وچاته زيان رسوي؟

يو څه خلک لگيا دي د طالبانو له عفوي څخه غلظه استفاده کوي، بېرېرم طالب بيا و هغه خپل پخواني حالت ته و نه گرځي، بيا به د طالب لرگی او د عوامو څټ وي. ښه خبره ده، که موږ هم خپل ژوند او روزگار ته بيرته عادي ادامه ورکړو، که مو د نظام حمايت او لاس نيوی په وسه نه وي، نو ستونزي ورته پيښي نه کړو، الحمدلله هغه وخت ولاړ، چې ښايسته زوی مو يوازي دوکان نه شواي کولای، لور مو يوازي مکتب ته نه شواي تلای، کاروبار مو نه شواي کولای، ځکه ججه رانه غوښتل کېدل. خدای ته به شکر و کارو، چې همدوی وطن راته جوړ کړي، موږ د وطن جوړېدل غواړو له دې سره مو کار نشته، چې چاراته جوړ کړي.

ربه، زموږ کور او زموږ هيواد نور هم پرمختللی او په امن کړي. آمين

د بيرغ مسئله کوچنۍ نه، ډېره ژوره ده

قناعت به کړو

زما دوې خوبندي او يو ورور دئ، دوی کونښن کوي، چې د ډوډۍ پر وخت زما د پلار بغلونو ته کښېني، هر وخت به يې جنجال وو. بيا مو په کور کي داسي يو قانون ورته جوړ کړ، چې هر چا که د ښوونځي ټول درسونه زده کړي وه او کورنۍ دنده يې پوره کړې وه، نو هغه به د پلار و بغلونو ته کښېني. اوس هغه څوک کښېني، چې گټونکی وي.

را به سم د بيرغ موضوع ته؛

طالبان نه د کرزي او نه هم د اشرف غني جمهوريت دئ، چې په يوه، يا سل، يا زريا ميليون رايو راغلی وي. طالبانو شل کاله سپين بيرغ تر سر ترلی وو، قربانی يې ورکړې، زحمتونه يې وکښل، و درې رنگه والا بيرغ ته يې شکست ورکړل او بيا تر سپين بيرغ لاندي و ارگ ته ورسېدل. نه د چا په رايه راغلي او نه د چا په مرسته، نو بيا ستاسي خبره ولي ومني؟ چې زړه يې وي هغه بيرغ دي و دروي. گټونکي دي او پرېکړي د گټونکو لاس کي وي.

دا شل کاله د درې رنگه بيرغ د پلويانو لخوا پر سپين بيرغ ټکان کېدل په دفاع کي يې طالبان شهيدېدل. ايا طالبان دا هېر کړي؟ که يا موږ سر ناخلاصه خلک ياستو؟

کله چې د طالبانو رژيم و اوښت، که به د چا سره سپين بيرغ وليدل شو، نو حکومت به د طالب په تور ځوروی، بندي کوی، گوتانامو ته لېږی او تاوان به يې ورته رساوه، خو طالب ښه وکړل. درې رنگه بيرغ والا يې ټول معاف کړل. ايا دا ښه مو سترگو ته نه دريږي؟

درې رنگه بيرغ والا نارې وهي، چې دا زموږ ملي بيرغ ده، خو سپين بيرغ والا نارې وهي، چې دا محمدي بيرغ ده، ايا ملي کېدل لويه خبره ده او که محمدي کېدل؟

درې رنگه بيرغ والا کوچنک فکر لري، وای دا د افغانستان سمبول ده، خو طالب لوی فکر کوي؛ که دا سبا ملت د طالب سره لاس ورکړي، نو طالب به خپل سپين بيرغ پر اسلام آباد و دروي، چې امريکا د ۴۵ مملکتونو په مټ تېسته وکړل، نو پاکستان څه شي ده، بيا به هغه وخت پاکستانيان وايي، چې مونږه درې رنگه بيرغ نه منو، خو که زموږ بيرغ سپين محمدي

وي، نو دوی به يې هم مني. اوس ووايستی، تر سپين بيرغ لاندې گټي دي او که تر درې رنگه بيرغ؟

امريکا کافر ده، ستاسو اولادونه به بيا تاريخ کي لولي چې سپين بيرغ امريکا ته ماته ورکړل، که هغه وخت درې رنگه بيرغ وي او سپين بيرغ ورک وي، نو ايا دا به زموږ دعوه غلطه ثابته نه کړي؟ ايا خپل د فتحي سمبول چې امريکا به ځني بېرېدل له ځانه سره و نه ساتو؟

څونډه لوی فکر وکړو؟

زمونږه ځوانان دا شل کاله داسي ساتل شوي، وه چې ژورو ژورو شيانو ته ئې فکر نه کاوه، يوازي به يې سطحي شيانو ته فکر کاوه. زه د بېلگي په توگه يوازي مثالونه ږدم: په تېره اداره کي روزانه رشوت و اته ميلیونه ډالر ته رسېدلی وو، په يو يا دوه لکه ډالر بڼه مکتب جوړېدای شوای، خو موږ فساد کاترول نه کړای شوای.

په کندهار او ننگرهار کي پر هر بيرغ يو لک ډالر مصرف شول، ايا په يو يو لک ډالر موږ مکتب نه شوای جوړولای؟ منم چې بيرغ اړين ده، خو ايا زما د وطن د ماشومانو تر ايندې هم اړينه ده؟ درې زره اته سوه لکه افغانی (۳۸۰۰۰۰۰۰۰) يوازي د سلمې کلزي په لمانځلو کي مصرف شوې. ايا ويلاى شى، چې په دې موږ څومره سولري برېښنا جوړولای شوای؟ څومره مکتبونه په جوړېدای شوای؟ څومره عامه ذهنيونو په رغېدای شوای؟

ستونزه څه ده؟ موږ بیده ساتل شوي وو، مونږه داسي روزل شوي يو، چې يوازي پر کوچني شيونو تمرکز کوو. لوی فکر نه کړو، لس کاله و شل کاله بعد ته نه گورو. همدا اوس مونږه نارې وهو، چې طالبان ولي دا نه کوي؟ ولي ها نه کوي؟ ولي حکومت نه اعلانوي؟ زما اغا، زما گرانه، طالبان خپل قدمونه ډېر پاخه او محکم ږدي، تر څو بيا لس کاله بعد ته په ستونزه که و نه اوسې.

د طالبانو لباس او مقرری

دې وروستيو کي د طالبانو پر لباس او مقرريو باندي سختي نيوکي وشوې. خو الحمد لله د طالبانو نظام د تېر نظام په څېر له فيسبوک څخه نه ده جوړ، چې فيسبوک کي به ډنډوره شول، نو حکومت به هم پرېکړه پر هغه اساس وکړل.

معززو دوستانو!

طالبان په خپله خوبښه راغلي، نه مونږه رايه ورکړې او نه مو ورتا کمپاين کړی ده. په خپله خوبښه راغلی دي، چې څه کوي، هغه دي وکړي.

کوم رنگ لباس انتخابوي، څوک مقرره وي، کوم قانون پلی کوي، خپله يې خوبښه خپل، يې اختيار. فقط دي زموږ شخصي حريم ته نه داخلېږي.

پوهېږم، چې د مخکني نظام زيات لباسونه پراته دي، خو فکر دي کړي دي، دا هغه لباسونه وه، چې اغوستونکو به يې له طالب سره جنگ کاوه. ايا د طالب نفس اخلي؟ هيڅکله نه.

گورئ، طالبان تاسو نه دي مطالعه کړي. امریکايانو طالبان نه وه مطالعه کړي، نو سخت ماته يې وخوړه.

د طالبانو په رأس کي شاوخوا ۲۰۰ يا ۲۲۰ کسان دي. ددې کسانو عمر ونه تر ۵۰ کالو زيات دي. دې کسانو خپل ژوند ټول د اولس لپاره داوولس په منځ کي تېر کړی ده؛ د خلکو پر زخمونو يې پټی لگولي. له خلکو سره يې ساده پياز او ډوډۍ خوړلي دي. ساده خلک دي، مخونو کي يې نور او سترگو کي يې حيا ده. نو دا خلک به څنگه درغلې وکړي؟ دا خو هغه خلک نه دي، چې په بدو حالاتو کي يې افغانستان پرېښودلی وو، په ښو حالاتو کي بيرته راغلل. فحشا، ناروا، رشوت او ميلې يې وکړې او بيرته لاړل. نه د اولس په منځ کي پاته سوي او نه يې حيا لرل. نه د اولس خواخوږي وه او نه يې په اولس خوا بډېدل.

دا شاوخوا ۲۰۰ مشرانو زيات انقلابونه ليدلي دي، د وطن ښه او بد حالت يې ليدلی ده، ايا مونږه د پرون پيدا شوي او د نن ځوانان شوي به تر دوی ښه پوهېږو؟ نه هيڅکله نه.

له ادمه تردې دمه غيرتمن خلک غيرتمن وي؛ هغوی سوپر طاقت امريکا په بغل کي وه لاپي يې وهلي، خو دې خلکو د سوپر طاقت په وړاندي جهاد اعلان کړی وو، جنگېدل او قربانۍ يې ورکولې.

د مخکنيو چارواکو اولادونه په امريکا او انډيا کي ناست وه، د طالب مشرانو اولادونه په سنگر کي ناست وه. يوه مشهوره وينا ده، "که په جنگ کي د مشرانو اولادونه مړه کېدای، نو جنگونه به نه وای". خو دا خبره طالبانو غلطه ثابته کړل. خپله به هم جنگېدل او اولادونه به يې هم سنگرونه فتح کول.

دا خبره ياد ساتئ، غيرتمن انسانان د خلکو په عزت سودا نه کوي، نه هم خپل اولس ته غلطي پاليسی جوړه وي.

نوبيا که دوی شوک مقرره وي، نو پرېږده، چې خلا ډکه کړي.

له مقرريو څخه د خلکو د شکايت اړوند فقط يوه بېلگه راوړم:

د لوړو زده کړو وزارت لپاره يې مولوي حقاني صاحب وټاکه، خلکو نارې کړې، چې انجينر تواب بالاكرزی دي وټاکل شي. خلک رانده دي د تواب بالاكرزی او مولوي حقاني صاحب پرته نه شي کولای.

له نن څخه دېرش کاله مخکي چې تواب بالاكرزی ماشوم شاگرد وو، هغه وخت مولوي حقاني صاحب په طب پوهنځی کي اسلاميات تدریسول، مولوي حقاني صاحب چې څومره غوښتن کتابونه په عربي، اردو، دري او پښتو ليکلي، انجينر صاحب تواب بالاكرزی تر اوسه مطالعه کړي لاهم نه دي.

خدای ته وگورئ، لږ له عدالت او انصاف نه کار واخلي.

شيخ ملا هبة الله حفظه الله ژوندی دی او که یا؟

له تېرو شو کلونو څخه یو د درواغو او ازه گډه شوې، چې شیخ ملا هبة الله حفظه الله وفات شوی ده. خو داسې نه ده. شیخ صاحب ژوندی ده او د طالبانو مشر دی. دا او ازه اشرف غني او دهغه ملگرو گډه کرل ترڅو د طالبانو صفونه خراب کړي، خو طالبانو ټولو د خپل مشر پر لاس بیعت کړی ده او هم یې ملاقات کړی ده.

یو واریې او ازه گډه کړل، چې ذبیح الله مجاهد نشته، بلکې دا یو درسته اداره ده. دوی د طالبانو پر ظرفیت اعتبار نه درلود. خو اوس ذبیح الله مجاهد را څرگند شو، د قلم او ژبي خاوند دی.

اوس به د امریکا پلویان او د تېر حکومت فاسد چارواکي د شیخ صاحب په رابنکاره کېدو سره دا او ازه گډه کړي، چې دا خپله شیخ صاحب نه دی. چې دوی تر اوسه د طالبانو ساده ویاند ویان ذبیح الله مجاهد او قاري يوسف احمدي نه وه لیدلي، نو شیخ صاحب به یې چیري لیدلی وي. کمزوري خلک به په اوازو پسې ځي او غښتلي خلک به د الله و دربار ته سر ټیټوي او د امیر المؤمنین سره به بیعت کوي.

او بیا به د دوی پر او ازه باندي کمزوري، له ماغزونو خلاص او غلام خلک باور هم وکړي.

د اسلامي سیاست ځني ځانگړني دي:

نظام به الهی وي، چارواکي به د الله په قانون فیصله کوي
شورا به وي، د هیواد ټولې چاري به د هونبیارو او پوهو خلکو سره په مشوره وي.
اطاعت به موجود وي، ټول به د الله او د هغه د رسول اطاعت کوي او بیا به د امیر
اطاعت کوي.

طالبان او ډيورنډ

د طالبانو تر راتگ مخکي حکومت ډنډوره جوړه کړل، چې طالبان د پاکستان له خوا را استول شوي خلک دي؛ ډيورنډ به په رسميت وپېژني. دا فقط د خلکو پر احساساتو راوستلو لپاره وشول، ترڅو د طالبانو غلط تصوير وړاندي کړي. زموږ خلک هم ويل غوږ دي سپي يووړ، دوی د غوږ پر ځای په سپي پسې وځغستل.

د طالبانو په وخت کي د پاکستان او افغانستان ترمنځ خط يوازي په يو ساده ډبره باندي نښاني کړل شوی وو. پاکستان د ونډه نرنه وو، چې راوڅکېږي، خو تېرو شلو کالو کي هم پر تورخم او هم پر بولدک باډر باندي پاکستانيان را وڅکېدل او ازغن تاريخي کش کړ او پاخه تعميرونه يې و اوچول. که طالبانو سره خپل د اولس خلک ملگري شي، د هيواد جوړولو ته ملا وتړي. روسته به طالبان خامخا ټول ډيورنډ له پاکستانه الي. چې امريکا او ۵۰ هيوادونه په تېښته شول، نو بيا يو غلام پاکستان څوک ده؟

د هيواد جغرافيه ساتل د حاکم نظام مسؤليت دی

هر نظام مکلف ده، چې د خپل هيواد جغرافيه وساتي، د هوا، وچي او اوبو ساتنه به کوي. طالبان به هم ان شاء الله همدا سي کوي. د ټول هيواد ساتنه به کوي، په دې جغرافيه کي به د اوسېدونکو خلکو ساتنه کوي. حتی ددې خاوري هغه اوسېدونکي، چې له هيواده دباندې دي، د هغوی ساتنه به په هغه هيواد کي کوي. بيا به داسي نه کيږي، چې ايران کي زموږ افغانان خلک ژوندي سوځي.

د ډيورنډ لپاره د لستونې مار څوک دی؟

د منظور پښتین حرکت ښه په درز ودې ته کار کوي، چې ډيورنډ دي په رسميت وپېژندل شي. که څه هم په ظاهره خو د لراو بر پښتون او لوی افغانستان نارې وهي، خو دوی د جمهوريت تر شا ولاړ وه، ځکه جمهوريت دا کار خامخا کاوه. پر دوی باندي په دې لاندې دلايلو باور کول نه دي پکار:

- خپله مبارزه نه عملي کوي، ترڅو به يوازي چيغې وي؟
- د پښتونخوا ايالت سره د فاټا تړاو نه لغوه کول.
- تر اوسه د پاکستان تر اساسي قانون لاندې ژوند کول
- پاکستان ور پکښې خلک وژني، خو دوی لا تر اوسه د عدم تشدد پر لار روان دي. د پاکستان په وړاندي نرم دريغ لرل.

له هيواده څوک او ولي تښتي؟

تاسو خلکو ته مه گورئ، چې له هيواده تښتي. په تېرو شلو کالو کې دوه نيم لکه افغانان و اروپا ته په غير قانوني توگه تښتېدلي دي. ايا د هغه لارو له سختيو څخه خبر ياست؟ له افغانستانه تر جرمني پورې په پښو سفر کوي، د موټرانو په ټولېکسونو کې پټ ساتل کېږي، يخ او گرمي گالي او له ۲۰۰۰ څخه بيا تر شل زره ډالره پورې مصرف کوي. نو چې زموږ خلک په دوندو سختی باندي له هيواده تښتېدل، نو اوس به په مفتته نه تښتي؟

ايا و مو نه ليدل، چې بيخي ډېر خلک په اوبو کې د اروپا پر لاره غرق شول.

دغه لاندي خلک له هيواده تښتي او له طالبانو سره يې نه ده جوړه:

- چا چې خلکو ته تاوان رسولى وي؛ غصب يې کړى وي، يا قتل او يا هم بل ظلم
- څوک چې په فحشا او نورو جرمونو تورن وه
- څوک چې له دين څخه بېزاره وه
- چا چې امريکا باندي ايمان درلود او په خداى ايمان نه لري او بېرېږي، چې رزق به يې ختم شي.
- څوک چې په فحشاء ورورد وه
- هغوى چې حوزو ته به يې د خلکو اولادونه د لواطت لپاره په زوره
- هغوى چې د کور پر شاوخوا به يې ډبرين ديوالونه او پر ځان لس موټره امنيت را گرځولى وو
- هغوى چې زرگونه ډالره به يې معاش اخيستی او اداري فساد به يې ښه پر طبيعت کوى
- هغوى چې کال کې به يو يا دوه واړه د تاجکيستان او ډوبى په نايټ کلبو کې عياشى ته تلل
- هغوى چې د کابل په هوټلونو کې به په شرابو مست پراته وه

د طالبانو د نظام ريښې کښل څه تاوان لري؟

که اوس موږ ټول لاس په کار شو او د طالبانو د نظام ريښې وکارو، نو تاوان به څوک کوي؟ معلومه ده، که مونږه د نظام ريښې وکارو نو تاوان به يوازې او يوازې مونږه ته ورسېږي. ځکه مخکنی نظام خو بيا نه شي راتلای، له رئيس جمهور نه بيا تر حوزو قومندانانو پورې ټولو د خلکو اعتبار مات کړ او وتښتېدل.

ښه خبره ده، چې د همدې نظام لاسنيوی وکړو. مونږه ښه زراعت لرو او ښه معدنونه لرو. امن خوراغلی، غله هم ونيول شول يا نيول کيږي، نشه يې خلک بنديان شول يا به بنديان شي، ترڅو نشه پرېږدي، اداري فساد هم صفر شو. اوس به خلک ښه په ارامه کار وکړای شي.

زه پر الله تعالی ايمان لرم. دا زما عقیده ده، زما باور دی چې د ټول هیواد علماء ورسره ملگري سوي دي، نو دا خامخا ښه نظام دی. او که يې موږ ملاتړ وکړو، نو دا به عثمانی او عباسی خلافت شي.

د فیسبوک او نورو ټولنیزو شبکو له کار کونکو څخه یوه غوښتنه

کوښښ وکړئ، چې څوک وحشت، بې اتفاقي، نفرت او غلط افکار خپروي، دهغې موضوع مطابق له دې کتاب څخه لیکنه ورته کمینټ کړئ او ورته میسج یې کړئ.

د طالبانو بیا راتگ

د خلکو اندېښنې ، رازونه او حقیقتونه

مؤلف : مولوي غلام الله عمرو



چاپ کال : ۱۴۴۳ هـ ق

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**